

ven, saa var det en anden Sag; men her gjælder jo hverken for de Aldre eller de Ungre nogen bestemt Berettigelse. Det er kun Humanitetshensyn af Staten; At er kun en Smødekommen og paatrængende Nødvendighed, til at afhjælpe disse Menneskers store Nød.

Vel veed jeg, at der er dem, som ville svare: „Vi bør i saadanne Tilfælde kun følge den kolde Retfærdighed.“ Men forestille vi os, at Consumtionen for nogle Aar siden var bleven hævet, og at denne Sag skulde have været afgjort af en af vore sidste absolute Monarker, da troer jeg, at Thinget vil være enigt med mig i, at denne Konge vilde have taget sit Hjerte paa Raad med, og ikke vilde have kastet en Masse Familier hen i den forfættede Armod eller i Armene paa Fattigvæsenet. Men naar nu det er givet, at den absolute Konge ikke vilde have gjort dette, da spørger jeg: „Skal Folkerepresentationen, den lovgivende Folkerepresentation absolut gjøre det?“ Jeg troer, at Folkerepresentationen maa lytte efter Folkets Røst. Derfom det er gaaet Dem, mine Herrer! som det er gaaet mig, da har jeg i mange Kredse, ved Siden af Glæden over Consumtionens Ophævelse, hørt en stor Bekymring udtale over de mange ulykkelige Familier, som nu vilde blive brodløse. Jeg mener derfor, at man ogsaa i denne Sal tør lytte noget til Hjertets Stemme. Selv om man indrømmer, hvad dette Endringsforslag foreslaaer, vil der dog være en overmaade betydelig Forskjel mellem de tvende Classer af afgaaende Consumtionsbetjente, nemlig dem, som have tjent i 10 Aar og dem, som have tjent i kortere Tid.

Ordføreren: Jeg oversaae, da jeg sidst havde Ordet, at gjøre opmærksom paa, at 2 Ord, som staae i det Forslag, der er tillet af de 4 ærede Landssthingsmænd, formeentlig, hvis det ærede Thing skulde skænke dette Forslag sit Bifald, helst burde gaae ud, nemlig Ordene: „som Bartpenge“. De ere vistnok overflødige og kunne let give Anledning til Misforstaaelse, naar de refereres til Pensionensloven.

Wessely: I Anledning af hvad der er anført om, at, forsaavidt dette Spørgsmaal skulde have været afgjort under det absolute Monarchi, vilde de Bestillingsmænd, som havde

faaet deres Afsked, være blevene stillede bedre, skal jeg tillade mig i denne Henseende at erindre om, at de da uden Tvivl vilde være blevene understøttede af Ministeriets Understøttelseskasse, og Reglerne derfor ere langt lavere end de, som her ere foreslaaede.

Finansministeren: Jeg troer ikke at burde undlade at yttre mig om dette Afsnit, skjøndt det skal blive ganske kort. Hvad for det Første § 8 angaaer, da har den ærede Rigsdagsmand, som derom har yttret sig, dog virkelig, som jeg troer, ikke ganske opfattet Meningen af denne Paragraph, saaledes som den bør forstaaes. Naar det hedder „enten Bartpenge eller Pension efter de almindelige Regler“, saa referere disse Ord „efter almindelige Regler“ sig ikke baade til Bartpenge og Pension, thi isaafald vare de vistnok overflødige, men de referere sig blot til Pension, idet nemlig Bartpenge som noget Overordentligt modsættes Pension efter de almindelige Regler. Derfor er det ingenlunde overflødigt, at disse Ord staae der, uagtet der iforveien er paaberaabt den almindelige Pensionenslov. Der er derimod en anden Indvending, som kunde gøres, skjøndt den just ikke er fremført her, men som jeg har gjort mig selv, nemlig den, at § 8 kunde synes at være aldeles overflødig, idet det, naar den slet ikke stod der, dog vilde skee, at de Soldvæsenetsmænd, som gik af, havde Fordring paa at blive behandlede efter de gjældende Pensionensregler, og der er al Sandsynlighed for, at disse ville blive den nye Pensionenslovs. Men jeg maa dertil bemærke, at Grunden, hvorfor jeg alligevel har ønsket denne § 8 i Loven, er for derved at betegne, at, skjøndt Consumtionen allerede provisorisk er hævet udenfor Kjøbenhavn, det dog ikke var Regjeringens Mening, at afstedige Noget af de paagjældende Embedsmænd, førend denne Lov og tillige den almindelige Pensionenslov var emaneret, hvor man da havde de Regler, hvorefter alle Vedkommende skulde behandles.

Hvad de forskjellige Endringsforslag angaaer, som ere stillede til § 9, da er det jo videntynligt, at de alle gaae ud paa at vise de paagjældende Betjente en større Begunstigelse end den, Udskrevet tilsigter. Saa gjerne jeg end kunde ønske, at der gjøres det meest